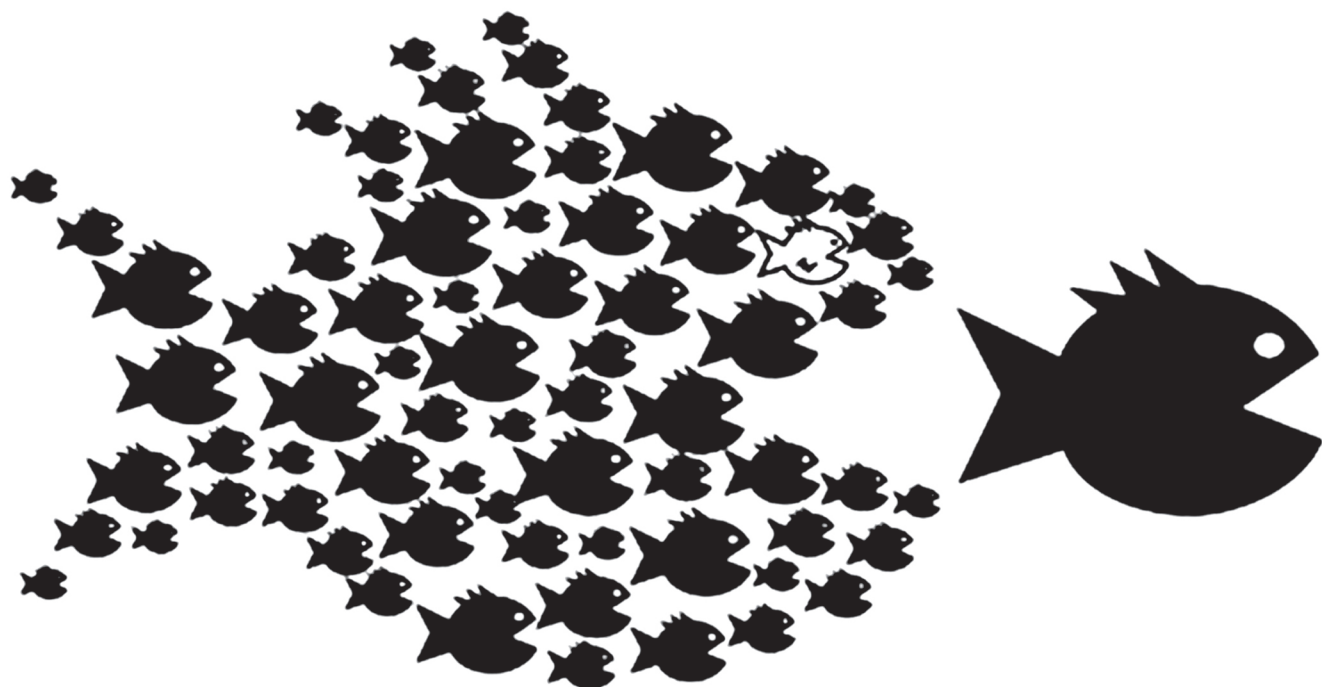

1. MAJ RADNICIMA A NE PARTIJAMA!

**Prosvjed za 1. MAJ
trg 128. brigade, 12h**

MREŽA UZAJAMNE POMOĆI, RIJEKA

Gdje ima dostojanstva ima i otpora...

Organizirajmo se za borbu!

ZA KULTURU OTPORA

Subota, 1. maj 1886., osvanula je u masovnim prosvjedima: po 10.000 radnika u New Yorku i Milwaukee-u, 11.000 u Detroitu. U Chicagu je 40.000 štrajkalo. Širom Sjedinjenih država procjenjuje se da je u štrajku bilo preko 400.000 radnika i radnica. Albert Parsons, jedan od osnivača IWPA (*Internacionalno udruženje radnih ljudi*), sa suprugom Lucy i djecom, nalazio se na čelu kolone od 80.000 radnika koja je marširala Michigan avenijom. 3. maja održan je sastanak ispred mašinske tvornice McCormick, gdje je mjesecima trajao «lock out» zbog štrajka za osmosatni dan. Kada je policija pokušala uvesti štrajkbrehere da zamijene štrajkače došlo je do tuče, i policajci su zapucali na masu. Chicago je bio zahvaćen valom bijesa. Lokalni anarhisti su štampali letak koji poziva okupljanje za 4. maj, u 7 i 30 uvečer, na prometnom trgu Haymarket. Letak se završavao rečenicom: "Radnici, naoružajte se i prikažite u punoj snazi." No okupljanje je bilo mirno, neometeno laganom kišom koja je mutila atmosferu suptilne gorčine i kolektivnog otpora. Okupljenoj masi su se obratili anarhisti, članovi IWPA, Samuel Filden, August Spies i spomenuti Albert Parsons. Dok je Filden govorio, policijski kapetan John Bonfield je postrojio brigadu od 180 pandura i naredio

prisutnima da se razidu. Eksplozirala je bomba bačena na kordon, ubivši jednog pandura. Panduri su otvorili vatru, ubijajući i ranjavajući mnoge civile, a u općoj pometnji ranjavajući se i međusobno. Odmah je krenula racija po čitavom gradu. Pozatvarani su svi anarhisti i socijalisti, mnogi štrajkači, kao i ljudi koji nisu imali nikakve veze s pokretom. Javni tužilac Julius Grinnell je bio jasan: "Prvo provedite racije a onda mislite o zakonu". Osam anarhista je završilo na sudu pod optužbom "suučesništva u ubojstvu": Spies, Filden, Parsons, Adolph Fischer, George Engel, Michael Schwab, Louis Lingd i Oscar Neebe. Porotu je izabrao nezakonito postavljen službenik suda, a obrana nije bila u stanju iznijeti dokaze. Prilikom čitanja presude sudac je rekao: „Osudite ove ljude, neka budu primjer drugima, objesite ih i spasite naše institucije“. Sedmorica su osuđena na smrt. Na stratištu 11. studenog 1887., ispod bijele kapuljače, mogao se čuti povik Spiesa: "Doći će dan kada će naša tišina biti glasnjia od vašeg brbljanja!"

Povodom tih događanja, *Druga internacionala* je usvojila prijedlog *Američkog saveza rada* da 1. maj postane dan radničkih prosvjeda za osmosatni radni dan. Godine 1890. to se i ostvarilo. Od tada, širom planete mase marširaju u čast čikaških radnika i radnica, demonstrirajući svoju odlučnost da vlastitim snagama i kreativnošću stvore novi i bolji svijet. Jednom smo zaboravili. Došlo je vrijeme da opet iznova shvatimo kako naša snaga leži u sposobnosti da se borimo zajedno. Na povijesnu pozornicu treba stupiti emancipacija čovjeka po čovjeku, kao dosad najuzvišeniji humanistički ideal. Povijest nas uči kako vladajuća klasa nikada nije „darovala“ slobodu, već se za nju potlačeni sami trebaju izboriti. Organizirajmo se za borbu!

Kapitalizam je organizirani kriminal

Prvi maj nije izmislila ni Partija iz prošlog sistema niti SDP koji taj dan svake godine koristi za vlastitu promociju po cijeloj Hrvatskoj. SDP koji je uz HDZ najodgovorniji za katastrofalnu situaciju u kojoj se nalaze radnici, nezaposleni, seljaci, umirovljenici, školarci i studenti u Hrvatskoj.

Za 1. maj **1886.** 200 000 radnika marširalo je ulicama Chicaga zahtijevajući osmosatno radno vrijeme, 8 sati za kulturu i 8 sati za odmor. U Rijeci su za 1. maj **1890.** marširali radnici tvornice Torpeda, tvornice duhana, radnici Parabrodskog društva 'Adria' i zidari. Danas se za 1. Maj gušimo u kreditima, neisplatama plaća, socijalnim rezanjima, nezaposlenosti, neizvjesnosti radnog mjesta i sasvim izvjesnoj prijetnji gašenja brodogradilišta. Gušimo se u kapitalističkoj krizi izazvanoj kapitalističkom logikom „sve u ime profita“ – profita manjine – političara, tajkuna i šefova, koji krizu prelamaju preko naših leđa, jer im to dozvoljavamo! Dok istovremeno sebi ne smanjuju plaće i prava.

Događaju se kresanja socijalnih prava sa svih strana, a i onda političari imaju hrabrosti istupati kao „radničke stranke“, „predstavnici ugroženih“. Zato mi nemamo svoje stranke i predstavnike, sami se štitimo i sami se organiziramo, sami sebe predstavljamo i jedni drugima pomažemo, druge alternative nema, jer će nas sve stranke izmanipulirati, svi predstavnici izdati – stoga se oslanjamo na vlastite snage, ravnopravno djelujući sa svojim susjedima, kolegama s radnog mjesta, a to predlažemo i vama – organizirajte se!

Sretan vam 1. Maj, dan međunarodne radničke borbe!
Mreža uzajamne pomoći, Rijeka

MASA, Rijeka

 masari.noblogs.org

1. broj, svibanj 2013.

- Glasilo MASA Rijeka -

1. maj - 2013. godine

Sada već tradicionalno, i ove godine, protestiramo za *Međunarodni dan radničke borbe – 1. maj*, čime želimo maknuti dvije glavne predrasude o tom danu. Prvu, kako je to poklon partije iz prošlog sistema, a ne naslijeđe međunarodne radničke borbe, i drugu, kako je to dan odmora, ne uključujući nikakav otpor gospodarsko-političkoj eliti i njezinim planovima da nas vrati jedno stoljeće unatrag, snizi životni standard i sreže sva osvojena socijalna prava.

Godine **2011.** smo se kao *Mreža uzajamne pomoći* (MUP, Rijeka) priključili prosvjedu *Sindikata Istre i Kvarnera* (SIK), te istaknuli svoj transparent „U štrajk bez sindikalnih vođa!“, čime smo jasno poručili što mislimo o sindikalnim klaunovima koji zabavljaju radne mase, istovremeno gradeći sebi političke karijere i živeći kao gospoda od visokih plaća sakupljenih od članarina članstva sindikata. **2012.** je bila posebna godina za nas jer smo sami kao *Mreža uzajamne pomoći*, bez nazočnosti stranaka i birokratskih sindikata, s glavnom parolom „1. maj radnicima, a ne partijama!“ uspješno organizirali prosvjed, kao radnici, nezaposleni i budući radnici.

Ove **2013.** godine želimo ponoviti uspjeh od prošle godine i organizirati protest za 1. maj od radnika za radnike, od nezaposlenih i budućih radnika za nezaposlene i buduće radnike, time vježbajući samoinicijativu i gradeći kulturu otpora i solidarnosti. Nakon protesta ćemo se, kako to već običavamo, uz druženje i priču pogostiti zakuskom i pićem.

Za borbeno radništvo! Za kulturu otpora i solidarnosti!

